

ET RIDS OVER UDVIKLINGEN I DE CIVIL- OG SKATTERETLIGE REGLER FOR ERHVERVSDRIVENDE FONDE

Rasmus Kristian Feldthusen

Rasmus Kristian Feldthusen
Professor cand.jur., Ph.D. Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet
I anledning af Carlsbergfondets 150-års jubilæum, 2026

1. INDLEDNING

Udviklingen inden for fondsretten i Danmark er karakteriseret ved, at der ikke førend 1985 eksisterede almindelige lovregler om fonde, herunder erhvervsdrivende fonde. Erhvervsdrivende fonde kunne således frit oprettes uden krav til mindstekapital, vedtægt, bestyrelse, offentlig adgang til årsregnskab m.v. Der fandtes endvidere ikke et offentligt legalitetstilsyn. Det væsentligste styringsredskab for de erhvervsdrivende fonde var således deres vedtægter (fundats) og stiftere af disse nød således en udstrakt aftalefrihed.

Det var muligt for stifter af en fond at opnå såkaldt stadfæstelse (kongelig konfirmation) på sin vedtægt. Stadfæstelse indebar, at en stadfæstet fond blev undergivet tilsyn af det offentlige, ligesom der typisk af det tilsynsførende ministerium blev stillet en række mindstekrav til sådanne fonde for at opnå stadfæstelse. Det var valgfrit for en fond at ansøge om stadfæstelse, og fonden havde ikke retskrav på at opnå stadfæstelse.

Lidt over 100 år efter stiftelsen af Carlsbergfondet nedsatte justitsministeren i 1978 et udvalg, der fik til opgave at overveje behov og muligheder for en lovmæssig regulering af fonde og i givet fald udarbejde forslag hertil. Udvalgets arbejde udmøntede sig i en betænkning af 1982 indeholdende forslag til to love; den ene om fonde og den anden om erhvervsdrivende fonde. De to love blev vedtaget og trådte i kraft den 1. januar 1985 og indebar, at der nu gjaldt almindelige lovregler for alle relevante aspekter lige fra en fonds stiftelse, krav til fondens vedtægt og

ledelse, udarbejdelse af regnskab og revision, offentligt tilsyn med dens virksomhed, samt regler for ændring af en fonds vedtægt og opløsning.

I over 40 år har de to fondslove været undergivet ændringer, særligt erhvervsfondsloven, der i 2015 blev grundlæggende reformeret. Et nyt fondsudvalg foreslår i en betænkning fra 2025 en tilsvarende grundlæggende reform af fondsloven.

Den fondsretlige udvikling er overordnet karakteriseret ved en bevægelse fra at fonde befandt sig uden for almindelig lovregulering over til offentligt tilsyn og almindelige regler for fondenes virke. Der er dog særligt to udviklinger, som påkalder sig interesse. Den ene er kravene til offentlig indsigt i fondenes virke og forventninger til at fondene selv forholder sig til det omkringliggende samfund. Den anden er det stigende fokus på hvorledes fondene ledes (governance) herunder fondsbestyrelsens kompetencer, mangfoldighed, fornyelse m.v. Dette er både en konsekvens af den generelle udvikling inden for governance og transparens men afspejler også den voksende betydning som fondene har i Danmark,

Udviklingen inden for skatteretten er karakteriseret ved et grundlæggende paradigmeskifte i hvorledes fonde beskattes. Der indførtes i 1922 en artsbestemt skattepligt for erhvervsdrivende fonde, idet indtægter fra erhvervsmæssig virksomhed var skattepligtige for fonden. Renteindtægter, udbytter af aktier samt provenu ved afståelse af værdipapirer var således skattefri, idet de ikke ansås for at være erhvervsmæssige. Det var endvidere muligt at ansøge om at blive skattefritaget, hvis fondens overskud udelukkende anvendtes til almennyttige formål.

Den artsbestemte skattepligt for erhvervsdrivende fonde, der fortsat i dag gælder for en lang række foreninger, selvejende institutioner, undtagne fonde m.fl., blev med virkning fra 1987 afløst af en generel indkomstskattepligt ved ikrafttrædelsen af fondsbeskatningsloven.

Indførelsen af fondsbeskatningsloven indebar en væsentlig udvidelse af skattepligten for særligt fonde, der ikke havde indtægt fra erhvervsvirksomhed, men også for de erhvervsdrivende fonde. Erhvervsdrivende fonde opgør nu principielt den skattepligtige indkomst som aktieselskaber, ligesom beskattningen svarer til den for aktieselskaber gældende med de fravigelser, som fondenes særlige forhold nødvendiggør.

Som et modstykke til udvidelsen af fondenes skattepligt indførtes for det første en fradragsret for uddelinger. En fradragsret for uddelinger indebærer, at man undgår dobbeltbeskatning ved, at først fonden og dernæst modtageren af uddelingen beskattes af fondens indtægt. Henset til at fonde i modsætning til aktieselskaber som regel ikke kan få tilført ny kapital indførtes en adgang til, at en erhvervsdrivende fond kunne foretage fradrag for hensættelser til konsolidering af fondskapitalen for derigennem at værne mod udhuling af fondskapitalen. Konsolideringsfradraget kunne ikke overstige 25 pct. (i dag 4 pct.) af de i indkomståret foretagne uddelinger til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Endelig indførtes adgang til at fonde kunne foretage hensættelse til senere uddelinger til almennyttige eller almenvelgørende formål.

I de senere år har nogle af de væsentligste ændringer i reglerne for beskattning af fonde været reduktionen af konsolideringsfradrag fra 25 pct. til 4 pct.,

fjernelsen af fradraget for fondens uddelinger til andet end almennyttige eller almenvelgørende formål.

Hvor baggrundstæppet for fondsbeskatningsloven var en bekymring for, at de dagældende regler gav mulighed for, at fonde kunne foretage en skattefri formueakkumulation, så kan der i de seneste år spores en debat om berettigelsen af fondenes fradrag for uddelinger til almennyttige eller almenvelgørende formål, hvilket paradoksalt var foranlediget af indførelsen af den udvidede skattepligt for fondene.

2. FONDSLOVGIVNINGEN

Inden ikrafttrædelsen af de to fondslovene i 1985 fandtes der ikke i dansk ret almindelige lovregler om fonde. Fonde kunne følgelig frit oprettes, og der var ikke pligt til at søge en fonds fundats (vedtægt) stadfæstet (konfirmeret) og dermed undergivet offentligt tilsyn.

Der eksisterede gennem flere århundreder en mulighed for at søge om og opnå stadfæstelse (kongelig konfirmation) på fondes vedtægter. Stadfæstelse indebar, at en stadfæstet fond blev undergivet tilsyn af det offentlige, ligesom der typisk af det tilsynsførende ministerium blev stillet en række mindstekrav til sådanne fonde for at opnå stadfæstelse. Tilsynet blev i første række varetaget på baggrund af fondens årsregnskab. Ændringer af fondens vedtægt krævede samtykke. Stadfæstede fonde omtaltes også som »offentlig stiftelse«.¹

Indførelsen af ministerialsystemet i Danmark i 1948 i forbindelse med overgangen fra enevælde til konstitutionelt monarki indebar ved kgl. kundgørelse af 24. november 1848 af forretningerne mellem de forskellige ministerier, at sagerne vedrørende fondene fordeltes således, at Justitsministeriet fik tillagt stiftelsesvæsenet i almindelighed.² Tilsynsførende ministerium var det ministerium, under hvis forretningsområde fondens hovedformål hørte. Justitsministeriet var fondsmyndighed for fonde, der ikke udtrykkeligt var henvist til et bestemt ministeriums ressort, f.eks. fonde med familieformål og fonde med blandede formål, der ikke hører under samme ministerium.

Det var valgfrit for en stifter at ansøge om stadfæstelse, og stifter havde ikke retskrav på at opnå stadfæstelse. Var en fonds vedtægter ikke stadfæstet, var fonden ikke undergivet offentligt tilsyn.

Ifølge kommissoriet til det i 1978 nedsatte fondsudvalg så havde den frie adgang til at oprette fonde på den ene side ført til, at der var oprettet og stadig blev oprettet et betydeligt antal fonde, herunder fonde med en række betydelige erhvervsvirksomheder samt en række fonde med kapital af en ringe størrelse.³

Ditlev Tamm giver i betænkning nr. 970 af 1982 s. 9ff. Træk af dansk stiftelsesrets historie og han anfører her:

*”Rummeligheden af stiftelsesformen har imidlertid i særlig grad vist sig gennemoprettelsen af stiftelser, der stod som indehaver af større erhvervsvirksomheder. Oprettelsen af Carlsbergfondet 1876, er et første eksempel.”*⁴

Den 14. juli 1978 nedsatte Justitsministeriet et udvalg, der fik til opgave at overveje behov og muligheder for en lovmæssig regulering af fonde samt i givet fald udarbejde forslag hertil.

Udvalgets arbejde og forslag blev offentliggjort i betænkning nr. 970 af 1982 og indeholdt udkast til to love, én for erhvervsdrivende fonde og én for ikke-erhvervsdrivende fonde.

Som begrundelse for, at udvalget kom til det resultat, at der burde udarbejdes to særskilte love, lagde udvalget vægt på, at de erhvervsdrivende fondes særlige karakter gør det rimeligt, at de almindelige fondsretlige regler på en række punkter fraviges eller suppleres med regler, der - i overensstemmelse med de principper, som kendetegner selskabslovgivningen - gælder for de erhvervsdrivende fonde. Lovtekniske hensyn og navnlig overskueligheden tilsagde derfor, at der udarbejdes to selvstændige regelsæt.⁵

2.1. ERHVERVSFONDSLOVEN

Den 1. januar 1985 trådte erhvervsfondsloven i kraft.⁶

Det var et bærende hensyn for udvalget, at det tilstræbes, at de regler, der gælder for udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, er uafhængige af, under hvilken form virksomheden drives. Lovreglerne bør således som udgangspunkt være »neutrale« i forhold til de forskellige virksomhedsformer. Som følge heraf tog udvalget ved udarbejdelsen af regler om erhvervsdrivende fonde sit udgangspunkt i de gældende love om aktie- og anpartsselskaber.⁷

For en læser af dagældende lov om aktie- og anpartsselskaber var det således genkendelige regler, der fandtes i den ny erhvervsfondslov.

Erhvervsfondsloven indebar, at der skete en legalitetsprøvelse af erhvervsdrivende fonde, og at disse samme med deres vedtægter blev registreret i aktieselskabsregistret. Herudover blev alle erhvervsdrivende fonde undergivet tilsyn af den minister, under hvis forretningsområde fondens hovedformål hørte.

Erhvervsfondsloven indførte et kapitalkrav, hvorefter en erhvervsdrivende fond skulle have en grundkapital på mindst 300.000 kr. svarende til mindste-kapitalkravet for aktieselskaber).

Faktaboks 1

Erhvervsfondsloven indebar en lovmæssig regulering af følgende forhold:

• Registrering	• Uddeling og konsolidering
• Stiftelse	• Erstatning
• Kapital	• Vedtægtsændring
• Ledelse	• Granskning
• Medarbejderrepræsentation	• Offentliggørelse
• Vederlag	• Tilsyn
• Regnskab	• Opløsning
• Revision	• Straf

De vigtigste konsekvenser af ovennævnte af den indførte lovgivning var:

• Samlet lovregulering af erhvervsdrivende fonde,	• Regler om fondens ledelse (bestyrelse og eventuel direktion)
• Definition og typologi	• Begrænsninger i stifters kontrol
• Legalitetsprøvelse, registrering og øget offentlighed	• Begrænsning i den tidsmæssige udstrækning af familieformål
• Kapitalkrav og krav til stiftelse	• Regnskabspligt og krav om revision
• Rimelig ligestilling med reglerne for andre typer af erhvervsvirksomhed (neutralitetshensyn)	• Legalitetstilsyn af en offentlig myndighed
	• Regulering af koncernforhold

Fondsmyndigheden var efter erhvervsfondsloven § 57, stk. 1, den minister, under hvis forretningsområde fondens hovedformål hørte. Fondsmyndigheden kunne efter aftale med aktieselskabsregisteret henlægge opgaver, der efter denne lov tilkom fondsmyndigheden, til aktieselskabsregisteret. Fonde med flere ligestillede formål, der ikke hører under samme minister, hørte under justitsministeren.

Med fondsreformen i 1991, hvorved der skete en afbureaukratisering på fondsområdet, blev fondsmyndighedskompetencen inden for erhvervsfondsområdet ændret. Fondsmyndigheden var efter den reviderede erhvervsfondslovs § 57 nu industriministeren (senere erhvervsministeren), men henhørte fondens hovedformål under justitsministerens forretningsområde, blev fondsmyndigheden udøvet af justitsministeren. Det samme gjaldt, hvis fonden havde flere ligestillede formål, der ikke hørte under samme minister.

Erhvervsfondsloven undergik i de efterfølgende år en række ændringer, men det var først i 2015, at der skete en gennemgribende revision af erhvervsfondsloven. Anledningen var, at der i 2009 var foretaget en grundlæggende reform af selskabslovgivningen, som indebar en ny og moderniseret selskabslov. Reformen af selskabslovgivningen affødte et naturligt behov for at se nærmere på, hvilken betydning selskabsreformen har i forhold til reglerne for erhvervsdrivende fonde.⁸

Erhvervs- og vækstministeren nedsatte derfor i marts 2012 et udvalg, der fik til opgave at se på den gældende lovgivning for de erhvervsdrivende fonde med henblik på en modernisering heraf.

Erhvervsfundsudvalgets offentliggjorde sit arbejde i Erhvervsfundsudvalgets rapport om fremtidens regulering af erhvervsdrivende fonde af december 2012. Udvalgets arbejde indebar en gennemgribende reform af erhvervsfondsloven ved lov nr. 712 af 25. juni 2014.

Hvor 1984-loven primært etablerede den grundlæggende juridiske ramme for de erhvervsdrivende fonde, så var en væsentlig årsag til 2014-reformen den nylige modernisering af selskabslovgivningen.⁹

2014-reformen havde især fokus på:

- modernisering af regelsættet
- styrket corporate governance
- større uafhængighed i bestyrelserne
- øget transparens og rapportering
- indførelse af anbefalinger for god fondsledelse
- offentlighed om transaktioner med nærtstående
- styrket tilsyn og kontrol.

For en læser af kapital-selskabsloven var det genkendelige regler, der blev indført i den ny erhvervsfondslov.

Med erhvervsfondsloven samledes tilsynsopgaven med alle de erhvervsdrivende fonde hos Erhvervsstyrelsen, jf. lovens § 24, stk. 1. Dermed ophørte den opdelte fondsmyndighedskompetence mellem Erhvervsstyrelsen og Civilstyrelsen. Civilstyrelsens rolle som permutationsmyndighed for de erhvervsdrivende fonde blev bevaret i erhvervsfondsloven. Civilstyrelsens permutationsmyndighed indebærer, at erhvervsdrivende fondes ændringer af deres vedtægtsbestemte formål samt opløsninger kræver både Erhvervsstyrelsens (fondsmyndigheden) tilladelse og Civilstyrelsens efterfølgende samtykke.

Den 14. februar 2025 fremsatte erhvervsministeren forslag til lov om ændring af bl.a. erhvervsfondsloven.¹⁰ Anledningen hertil var flerleddet. For det første havde Fondsudvalget udgivet sin betænkning nr. 1586/2025 indeholdende forslag til ny og moderniseret fondslov, og for det andet havde Erhvervsstyrelsen i de 10 år siden den gennemgribende reform af erhvervsfondsloven indsamlet erfaring og viden om erhvervsfondsloven og endelig foreslås det, at der laves en række byrder for de erhvervsdrivende fonde. Det foreslås endvidere i forslaget, at Civilstyrelsens rolle som permutationsmyndighed for de erhvervsdrivende fonde ophører. Loven bortfaldt som følge af statsministerens udskrivning af valg til Folketinget den 26.marts 2026.

2.2. SELSKABSLOVENS REGLER OM AKTIEKLASSER

Et integreret element i den danske erhvervsfondsmodel er adgangen til at anvende forskellige aktieklasser som led i den erhvervsdrivende fonds ejerskab til den underliggende virksomhed. Dette er relevant når datterselskabet

er børsnoteret af hensyn til at kunne tiltrække kapital. Det følger således af selskabslovens § 45, at i kapital selskaber har alle kapitalandele lige ret i selskabet. Kapital selskabets vedtægter kan dog bestemme, at der skal være forskellige kapitalklasser. I så fald skal vedtægterne angive de forskelle, der knytter sig til den enkelte klasse af kapitalandele, og størrelsen af den enkelte klasse. Opdeling i kapitalklasser kan f.eks. indebære en forskel i stemmevægt.

Eftersom en fondsejet virksomhed over tid ofte vil få brug for yderligere kapital, er løsningen herpå typisk, at den erhvervsdrivende fond ansøger fondsmyndigheden om tilladelse til at reducere sin kapitalandel i den underliggende virksomhed. Fondsmyndigheden vil imødekomme sådanne ansøgninger, der er begrundet og underbygget i virksomhedens forhold, konkurrenceforholdene på markedet m.v. Fondsmyndigheden vil som led heri som regel stille som betingelse, at den erhvervsdrivende fond bevarer sin bestemmende indflydelse i den underliggende virksomhed, hvilket aktualiserer opdelingen af aktiekapitalen i stemmetunge A-aktier og B-aktier med en lavere stemmevægt men med samme ret til udbytte m.v. som A-aktierne.

Adgangen til at opdele fondsejede virksomheders aktiekapital, som beskrevet ovenfor, er en helt afgørende komponent i den danske erhvervsfondsmodel. Adgangen hertil har over årene flere gange være truet af mulig EU-regulering, men det er indtil videre lykkedes at afværge disse tiltag. Der er for det første tale om et område, som hører under nærhedsprincippet, idet dette ikke er reguleret i EU-sammenhæng og hører til som en integreret del af national og dermed dansk selskabslovgivning. Stemmeretsdifferentiering muliggør endvidere, at der kan fastholdes en langsigtet ejer fremfor at etablere et spredt ejerskab, som ikke er i stand til at udøve et aktivt ejerskab.

3. SKATTEREGLERNE FOR FONDE

3.1. FØR FONDSBESKATNINGSLOVEN

Før indførelsen af indkomstskatten i 1903 ved statsskatteloven fik staten primært sine indtægter ved at beskatte landbrugets jord og fra told, der var lagt på al indførsel.¹¹

Indkomst- og formueskatter er således i ældre tid kun anvendt under ekstraordinære forhold, især til finansiering af krige.¹² Den første gang Kongen introducerede en mere permanent indkomstskat var ved forordning af 8. februar 1810. Den med forordningen indførte skat skulle have eksisteret i 8 år, men blev ophævet allerede i 1811 for bøndernes vedkommende og i 1815 for det øvrige Danmark. Baggrunden for ophævelse var, at skatten var blevet meget upopulær.

I perioden fra 1848 til 1861 var der flere forsøg på at indføre en indkomstskat men disse var forgæves.

Københavns Kommune indførte i 1861 en egentlig indkomstskat, hvilken stod i skarp kontrast til de øvrige kommuner i landet, som i stedet anvendte de såkaldte formue- og lejlighedsskatter, som hvilede på et skøn over den enkelte persons bæreevne.¹³

Bortset fra en midlertidig lov om indkomstskatter af 2. juli 1870 var det først ved statsskatteoven af 1903,¹⁴ der blev indført en permanent indkomstskat og dengang formueskat til staten. Fonde blev først omfattet af skattepligt ved ændringen af statsskatteoven i 1922.¹⁵

Som anført oven for gjaldt der ikke før 1985 almindelige form- eller registreringskrav for fonde. Det var imidlertid nødvendigt skatteretligt at kunne vurdere en fonds skattemæssige selvstændighed, dvs. om fonde udgjorde et selvstændigt skattesubjekt eller ej. Det var i denne sammenhæng afgørende, at den med stiftelsen forbundne udskillelse af fondens formue fra stifterens formue var foretaget endeligt og uigenkaldeligt. Det skulle således være udtrykkeligt fastsat, at fondens formue og dennes afkast ikke kan tilbageføres til stiftere, andre bidragydere, disses ægtefæller (samlevende), samt de hos nævnte hjemmeboende børn under 18 år. I modsat fald ville fondens formue stadig høre med til stifterens formuesfære, ligesom formuens afkast fortsat skulle beskattes hos stifteren.¹⁶

Det var endvidere en skatteretlig betingelse, at fonden skulle have en selvstændig bestyrelse, hvoraf efter statsskattedirektoratets praksis normalt mindst et medlem skal kunne anses som en i forhold til stifteren/bidragydere uvildig og uafhængig person.¹⁷ Herudover skulle fondens hjemsted anføres, fondens formål angives udtrykkeligt og udtømmende og endelig skulle fonden aflægge revideret regnskab efter hvert regnskabsårs udløb.¹⁸ De ovenfor nævnte fem betingelser havde til formål at sikre, at fonden er selvstændig i forhold til stifteren. Hvis selvstændighed i øvrigt kunne godtgøres, kunne [nogen af] kravene modificeres.¹⁹

Skatteretten trådte således til og i fraværet af civilretlig regulering stillede nogen grundlæggende krav til fonde.²⁰ De af skatteretten opstillede betingelser blev overtaget af civilretten ved ikrafttrædelsen af de to fondslove i 1986 og ligger således bag det eksisterende system hvorefter fondsbeskatningsloven gælder for fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger eller af lov om erhvervsdrivende fonde, medmindre fonden er undtaget fra disse love.²¹

3.1.1. STATSSKATTELOVEN AF 1922²²

Statsskatteovens § 2, nr. 5 og litra g havde følgende ordlyd:

”§ 2. Skattepligten paahviler:

(...)

5. her i Landet hjemmehørende a) Aktieselskaber, Kommanditaktieselskaber og andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden Begrænsning for Selskabets Forpligtelser, for saa vidt Overskuddet af Virksomheden ikke udelukkende anvendes i almen, velgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige eller deslige Øjemed (...) g) andre Foreninger, Stiftelser, Korporationer og selvejen-

de Institutioner, for saa vidt de driver erhvervsmæssig Virksomhed, herunder Drift, Bortforpagtning eller Udleje af fast Ejendom. Skattepligten omfatter dog kun den Del af Indkomsten, der hidrører fra saadan Virksomhed, og kan efter Finansministerens Afgørelse bortfalde, for saa vidt Foreningens Indkomster udelukkende anvendes til de i nærværende Afsnit, Stykke a), ommeldte Formaal.”

Fonde nævnes nu i statsskattelovens § 2 men skattepligten gjaldt alene for så vidt fonden drev erhvervsmæssig virksomhed, herunder drift, bortforpagtning eller udleje af fast ejendom. Der var således tale om en artsbestemt skattepligt.

Renteindtægter, udbytter af aktier samt provenu ved afståelse af værdipapirer var således skattefri, idet de ikke anses for at være erhvervsmæssige.

Finansministeren kunne endvidere bestemme, at skattepligten bortfaldt, hvis fondens overskud udelukkende anvendtes til almennyttige formål.

I henhold til Skattedepartementets cirkulære nr. 56 af 3. marts 1940, bortfaldt de tidligere stående fritagelser med lov nr. 95 af 20. marts 1940, og foreningerne m.v. henvistes til i stedet at indgive ansøgning om lempelse iht. SL § 21, stk. 2, idet lempelse ikke kunne forventes bevilget i tilfælde, hvor foreningen m.v.'s indtægter i hovedsagen hidrørte fra erhvervsmæssig virksomhed.²³

3.1.2. SELSKABSSKATTELOVEN AF 1960²⁴

Ved indførelsen af den første lov om beskatning af selskaber m.v. ved lov nr. 255 af 11. juni 1960, blev reglerne om beskatning af fonde m.v. flyttet hertil fra statsskatteloven.

Selskabsskatteloven fortsatte princippet om, at fonde m.v. alene var skattepligtige af indkomst erhvervet ved erhvervsmæssig virksomhed, jf. dagældende § 1, stk. 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 6.²⁵ Selskabsskatteloven fortsatte således for fondene m.v. princippet om en artsbestemt skattepligt.

Renteindtægter, udbytter af aktier samt provenu ved afståelse af værdipapirer var således fortsat skattefri.

De nye regler for beskatning af fonde m.v. med almennyttige formål blev indrettet således, at skattepligten kunne bortfalde – i det omfang – indkomsten ved erhvervsmæssig virksomhed anvendtes til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål, jf. dagældende § 3, stk. 2, 1. pkt.²⁶

Ved anvendelsen af fritagelsesbestemmelsen i dagældende § 3, stk. 2, betragtedes beløb, som en fond m.v. med almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt formål henlagde til sikring af disse formål eller til senere anvendelse hertil, i medfør af dagældende § 3, stk. 3, som medgået til formålet i henlæggelsesåret, og kunne dermed også blive fritaget for skat. Fonde m.v. kunne således efter dagældende § 3, stk. 3, få fradrag for beløb som fonden

henlagde til sikring af eller til senere anvendelse til almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt formål.

Når omstændighederne talte derfor, kunne finansministeren endelig helt eller delvis eftergive skat, der var pålignet de i dagældende § 1, stk. 1, nr. 6, omhandlede fonde m.v. Denne adgang gjaldt, uanset om de pågældende fonde m.v. efter deres vedtægter har almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål.

3.2. EN UDVIDET BESKATNING AF FONDE VED FONDSBESKATNINGSLOVEN AF 1986²⁷

Med fondsbeskatningsloven af 1986 indførtes en særskilt lov for beskatning af fonde,²⁸ idet loven indebar en tilnærmelse til de regler, der gælder for beskatning af kapitalselskaber. Fondsbeskatningsloven gælder for fonde, der er omfattet af én af de to fondslove, medmindre fonden er undtaget fra disse love.

Skema 4

De vigtigste konsekvenser ved loven var:

- Indførelse af et særskilt skattesystem for erhvervsdrivende fonde, baseret på skattereglerne for kapitalselskaber
- Udvidelse af beskatningen af erhvervsdrivende fonde
- Lovfæstelse af fradrag for uddelinger til fondens formål.
- Videreførelse af fradrag for hensættelser til senere uddeling men nu med en tidsbegrænsning på 5 år.
- Indførelse af et konsolideringsfradrag til opbygning af fondskapital.
- Klarere regler om skattepligtige indtægter og fradrag.

Fondsbeskatningsloven indebar således en udvidet beskatning af erhvervsdrivende fonde (og ikke-erhvervsdrivende fonde). Udvidelsen af skattepligten indebar, at fonde nu skulle opgøre deres skattepligtige indkomst efter samme regler som aktieselskaber, ligesom beskatningen med de nødvendige modifikationer skulle svare til den for aktieselskaber gældende. Fondens skattepligt omfattede herefter – udover overskud ved erhvervsmæssig virksomhed – renteindtægter og -udgifter, aktieudbytter, løbende ydelser samt avance ved afståelse af fast ejendom og aktier eller ved salg eller indfrielse af obligationer og pantebreve m.v. efter de herom gældende regler.

I fondsbetænkningen af 1982 anførtes det af underudvalget, at en eventuel skattepligt for fondene skulle udformes således, at den i mindst muligt

omfang medførte konkurrenceforvridning mellem selskaber og fonde med ensartet virke.²⁹ Som led i dette konkluderede udvalget bl.a.:

- *"En udvidet beskatning bør i princippet foretages efter tilsvarende regler, som gælder for aktie- og anpartsselskaber, jfr. afsnit 5, men det bør ske med de modifikationer, som følger af fondenes særlige struktur som selvejende institutioner, jfr. nedenfor."*

(...)

- *Hvis man - for alle fonde eller visse grupper af fonde - ønsker at undgå den dobbeltbeskatning, der ellers vil fremkomme ved, at en indtægt, f.eks. rente, først beskattes hos fonden og derefter påny hos den, til hvem fonden udlodder indtægten, kan det ske ved, at der tillægges fondene fradragsret for deres udlodninger, såfremt udlodningerne finder sted kort tid efter, at indtægten er oppebåret, evt. inden for få måneder efter regnskabsårets udløb."*³⁰

Af forarbejderne til loven anførtes det ligeledes, at det ved beskatningens udformning er nødvendigt, at der tages hensyn til udgifter, som en fond afholder til opfyldelse af fondens eller foreningens formål. Beskatningen foreslås derfor udformet således, at en fond alene beskattes af indtægter, der opspares i stedet for at blive benyttet til opfyldelse af fondens formål.³¹

Ordningen blev således, at den skattepligtige indkomst for fonde blev opgjort efter skattelovgivningens almindelige for indregistrerede aktieselskaber gældende regler med de undtagelser, der følger af fondsbeskatningsloven.³² Fondene fik således fradrag for alle vedtægtsmæssige uddelinger, dvs. også uddelinger, der ikke var almenvelgørende eller på anden vis almennyttige.³³ For uddelinger, der var almenvelgørende eller på anden vis almennyttige, blev fonden indrømmet et konsolideringsfradrag på 25 pct. ligesom fonden kunne foretage fradrag for hensættelse til opfyldelse af et eller flere konkrete almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Formålet med konsolideringsfradraget var at værne mod en udhuling af fondskapitalen på baggrund af prisudviklingen.

Udvalget drøftede endvidere begrebet "almennyttig". Udvalget anførte, at begrebets flydende rammer har muliggjort en løbende tilpasning af praksis efter de til enhver tid gældende behov.³⁴ En sådan tilpasning ville næppe have været mulig, hvis et skarpere afgrænset begreb havde fundet anvendelse, idet tilpasningen i så fald kun havde været mulig gennem løbende justeringer af selve lovgivningen:

*"En vis smidighed og elasticitet i det generelle lempelseskriterium (almennyttig, red.) må derfor foretrækkes."*³⁵

Udvalget fandt på denne baggrund ikke grundlag for at foreslå en legal definition af almennyttig. Udvalget lagde vægt på, at en definition vanskeligt ville kunne tage højde for samtlige formål, der må antages at gå ind under definitionen »almennyttig«, og at en definition ville kunne binde retsanvendelsen i unødigt omfang.³⁶ Almennyttig forblev følgelig en retlig standard.³⁷

Med vedtagelsen af fondsbeskatningsloven opstod spørgsmålet i øvrigt, hvorvidt fondsejede selskaber kunne anvende den såkaldte »transparensregel« i

selskabsskattelovens § 3, stk. 4 (tidligere stk. 5). Hverken fondsbeskatningsloven, lovbemærkningerne eller betænkningen nævnte noget om dette spørgsmål.³⁸ Det gjorde derimod et efterfølgende udsendt cirkulære til fondsbeskatningsloven,³⁹ idet i pkt. 12 anførtes: "Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 5, anses indkomst, der erhverves af AKTIESELSKABER, SOM I ALTOVERVEJENDE GRAD EJES AF ALMENVELGØRENDE ELLER ALMENNYTTIGE FONDE ELLER FORENINGER, for indtjent af fonden eller foreningen."

Transparensreglen indebærer, at indkomst optjent i det fondsejede selskab ikke beskattes i selskabet men i stedet anses for indtjent direkte af den erhvervsdrivende fond som således i stedet betaler skatten af indkomsten. Formålet med transparensreglen er at sidestille erhvervsdrivende fonde med et almennyttigt formål, der udøver virksomhed via et datterselskab, med erhvervsdrivende fonde, der udøver virksomhed i eget regi, idet datterselskabets indkomst kan udloddes til den erhvervsdrivende fonde, der herefter foretager uddelinger til det almenvelgørende formål.

Det er efter praksis blandt andet et krav, at transparensreglen alene gælder for et direkte af fonden ejet datterselskab. Er datterselskabet, som selve driftsvirksomheden udøves i, således ejet via et holdingselskab, da kan transparensreglen ikke anvendes på indkomsten i datterselskabet (men dog i stedet på holdingselskabets egen indkomst). Det er endvidere efter praksis blandt andet et krav at den erhvervsdrivende fond skal eje mindst 75% af selskabets aktiekapital.

Skattekommissionen foreslog i sit forslag til skattereform i 2009 at ophæve transparensreglen. Baggrunden var at Skattekommissionen anså reglen for at være vidtgående og muligvis konkurrenceforvridende, at skattefritage indtjent overskud i et driftsselskab, blot fordi overskuddet anvendes til almennyttige og almenvelgørende formål. Det fremgik ikke af Skattekommissionen forslag, at transparensreglen er en neutralitetsregel, der har til formål at sidestille fonde, der udøver virksomhed via et datterselskab, med erhvervsdrivende fonde, der udøver virksomhed i eget regi. Det skal i den forbindelse holdes for øje, at erhvervsdrivende fonde i modsætning til selskaber er undtaget fra sambeskatning.⁴⁰

3.2.1. UDVALGTE ÆNDRINGER TIL FONDSBESKATNINGSLØVEN

Fondsbeskatningsloven er i de 40 år hvor loven har været gældende undergivet en lang række af ændringer. Jeg vil her alene behandle en række udvalgte ændringer.

I 2016 reduceredes størrelsen på fondenes konsolideringsfradrag på 25 pct. til 4 pct. Det var oprindeligt forslaget helt at afskaffe konsolideringsfradraget, men det viste sig under behandlingen af lovforslaget, at Statens provenu herved ville overstige det forventede provenu på årligt 200 mio. kr.

Regeringen foreslog i samme lovforslag⁴¹ at afskaffe transparensregel, der også omtales som "overførselsreglen". Dette blev opgivet efter at det tilsvarende

de under behandlingen af lovforslaget viste, at dette ville generere et merprovenu, der langt oversteg Regeringens beregninger.

Merprovenuet ved ovennævnte tiltag, der så blev begrænset til at udgøre en væsentlig reduktion af konsolideringsfradraget til 4 pct., skulle gå til finansiering af en markant forbedring af vilkårene ved generationsskifte af erhvervs-virksomheder.⁴²

I 2017 fjernedes fondenes fradrag for uddelinger, der ikke er almenvelgørende eller på anden måde almennyttige.⁴³ Loven var foranlediget af en dom afsagt af EU-Domstolen.⁴⁴ Essensen i sagen var, at Domstolen anså det for at være uforeneligt med EU-rettens bestemmelser om kapitalens frie bevægelighed, at skattefradrag for uddelinger var afhængig af, at modtageren var skattepligtig af disse i Østrig, hvor fonden var hjemmehørende. Eftersom Danmark havde en tilsvarende bestemmelse i fondsbeskatningslovens § 4, stk. 2, for danske fondes ikke-almennyttige uddelinger, var vurderingen, at denne måtte anses for at være i strid med EU-retten.

Løsningen blev, som nævnt, at fradragsretten for fonde for uddelinger til andet end almennyttige formål, blev fjernet. For at forsøge at afbøde denne skærpelse af fondsbeskatningen blev der indført en bestemmelse om, at modtagere af sådanne uddelinger kun skal medregne 80 pct. af uddelingsbeløbet ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.⁴⁵

3.3. MINIMUMSBESKATNINGSLOVEN

Ved lov nr. 1535 af 12. december 2023 (indførtes Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 15. december 2022, hvilket har til formål at sikre en ensartet og konsistent implementering i EU's medlemslande af den del af OECD/G20 Inclusive Framework-aftalen om Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), som omhandler indførelse af en effektiv minimumsbeskatning på mindst 15 pct. af store multinationale koncerner.

Non-profitorganisationer er i medfør af minimumsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, undtaget fra loven (undtagen enhed). En nonprofitorganisation undtages hvis den opfylder alle kriterierne i minimumsbeskatningslovens § 4, stk. 1, nr. 11. Kriterierne rummer en række udfordringer for danske fonde samt den danske fondsbeskatningsmodel.

For det første så er det iht. § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, et krav, at den er etableret og drives udelukkende til opfyldelse af religiøse, velgørende, videnskabelige, kunstneriske, kulturelle, sportslige, uddannelsesmæssige eller andre lignende formål eller som en faglig organisation, et erhvervsforbund, et handelskammer, en arbejdsgiver- eller arbejdstagerorganisation, en landbrugs- eller gartneriorganisation, en borgerforening eller en organisation, der udelukkende drives til fremme af social velfærd.

Som det ses, så er de danske begreber almenvelgørende og almennyttig ikke nævnt blandt kriterierne. Det anføres i forarbejderne til § 4, at begrebet almenvelgørende i reglerne om minimumsbeskatning ikke nødvendigvis er

fuldstændig sammenfaldende med begrebet almenvelgørende og almennyttige formål i fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1, men det vurderes, at der vil være et meget betydeligt overlap mellem de to begreber. Hvis der er fradrag for uddelingen efter fondsbeskatningsloven, vil der ifølge forarbejderne derfor som hovedregel også være tale om et velgørende formål efter minimumsbeskatningsreglerne.⁴⁶ Eftersom minimumsbeskatningsloven er udgør sig på EU-ret hvorfor det i sidste ende vil være EU-domstolen, der afgør hvad der er omfattet af minimumsbeskatningsloven § 4, stk. 1, nr. 11, litra a.

For det andet så er kravet om "udelukkende" i § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, en fravigelse af, hvorledes fonde vurderes i praksis. Fonde vurderes således ikke – bortset fra skatte- og afgiftsreglerne der gælder ved selve stiftelsen – på deres formål og vedtægter om de er almenvelgørende eller almennyttige. Det afgørende er derimod, hvorvidt fondenes konkrete uddelinger er inden for formålet og opfylder betingelserne for at være almenvelgørende eller almennyttige formål.⁴⁷ Kravet i minimumsbeskatningsloven indebærer, at hvis en fonds formål ikke udelukker, at der kan uddeles til de formål der er nævnt § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, så kan den ikke undtages fra minimumsbeskatningen.

Kravet i § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, om at fonden udelukkende skal være etableret og drives til opfyldelse af religiøse, velgørende, videnskabelige, kunstneriske, kulturelle, sportslige, uddannelsesmæssige eller andre lignende formål, aktualiserer endvidere spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes med erhvervsdrivende fonde, som udover et almennyttigt formål har et erhvervsformål, f.eks. i form af at skulle eje aktier i en bestemt virksomhed. I skatteministerens høringssvar anføres det, at der her skal sondres mellem en fonds aktivitetsformål dvs. hvilken aktivitet fonden kan udøve for at skabe overskud, og 2) uddelingsformålet, dvs. fondens anvendelse af overskud og reserver til opfyldelse af sit uddelingsformål. Det vil ifølge skatteministeren alene være fondens uddelingsformål der skal opfylde kriterier i § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, og ikke aktivitetsformålet (erhvervsformålet).⁴⁸

For det tredje, så er det et krav efter § 4, stk. 1, nr. 11, litra b, at næsten hele indkomsten fra de i § 4, stk. 1, nr. 11, litra a, omhandlede aktiviteter er fritaget for indkomstskat i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende. I Danmark adskiller vi os fra de fleste (alle) andre jurisdiktioner ved at undergive fonde en generel beskatning - med de fornødne modifikationer - som var de kapital-selskaber. Kravet indebærer, at hvis en fonds vedtægtsmæssige uddelinger ikke er fradragsberettigede efter fondsbeskatningsloven, vil det efter omstændighederne kunne medføre, at betingelsen i litra b ikke er opfyldt, hvorfor fonden ikke kan undtages fra minimumsbeskatningen.

Minimumsbeskatningsloven er første gang, hvor danske erhvervsdrivende fonde undergives beskatning efter EU-regler, og det må erkendes, at dette ikke er vellykket. Når der udvikles sådanne internationale regler fra OECD, så er det ikke muligt at tage højde for de særegne juridiske enheder som de forskellige lande, herunder Danmark, har. Desværre er også forsøget på at undtage non-profit enheder heller ikke vellykket, idet man endte med en definition som ikke har meget til fælles med den mere anerkendte definition udarbejdet

af Henry Hansmann i sin artikel "The Role of the Nonprofit Enterprise", defineret en non-profit organisation som:

*"A nonprofit organization is, in essence, an organization that is barred from distributing its net earnings, if any, to individuals who exercise control over it, such as members, officers, directors, or trustees."*⁴⁹

Henry Hansmanns' definition indkapsler kernen i hvad det vil sige at være non-profit. Spørgsmålet om, hvilke formål en non-profit organisation følger, vedrører således ikke klassifikationen af, hvorvidt en organisation er non-profit eller ej. Hvilke formål en non-profit må og kan forfølge er et yderst vanskeligt spørgsmål som varierer fra jurisdiktion til jurisdiktion og er blandt andet funderet i historie, kultur, omkringliggende samfund m.v. I Danmark har vi siden tidlig tid anerkendt at fonde (som non-profits) udover almennyttige formål også kan have erhvervsformål. Sådan er det langt fra i alle jurisdiktioner, om end billedet bliver mere broget, når man ser nærmere på de enkelte jurisdiktioner, og til tider bliver det snarere et spørgsmål om semantik.

NOTE

- ¹ Jf. Lennart Lynge Andersen, *Fra stiftelse til fond*, 2002, s. 69.
- ² Jf. Ditlev Tamm giver i betænkning nr. 970 af 1982 s. 9ff
- ³ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 5.
- ⁴ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 23.
- ⁵ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 34.
- ⁶ Lov nr. 286 af 6. juni 1984.
- ⁷ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 34.
- ⁸ Erhvervsfondsudvalgets rapport af 2012 s. 10.
- ⁹ Modernisering af selskabsretten, betænkning 1498/2008 og lov nr. 470 af 12. juni 2009.
- ¹⁰ Forslag nr. 114 af 18. februar 2026 til Lov om ændring af lov om erhvervsdrivende fonde, årsregnskabsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder.
- ¹¹ Hans Mølgaard Christensen, *Skatteberegningsreglerne gennem 100 år*.
- ¹² Jane Ferniss, *Forhistorien til statsskattelovens §§ 4, 5 og 6*, TFS 2003, 394.
- ¹³ Jane Ferniss, *Forhistorien til statsskattelovens §§ 4, 5 og 6*, TFS 2003, 394.
- ¹⁴ Lov nr. 104 af 15. maj 1903 om indkomst- og formueskat til staten.
- ¹⁵ Statsskatteloven af 1903 havde i § 2, nr. 5, følgende afgrænsning: " § 2. Skattepligten paahviler: (...) 5. her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber, Kommanditaktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, for saa vidt Overskuddet af Virksomheden ikke udelukkende anvendes i velgørende eller humane Øjemed, saa og Forbrugs- og Produktions-, samt andre samvirkende Foreninger, naar den Virksomhed, der er Foreningens Hovedøjemed, udstrækkes ud over Medlemmernes Kreds. De her nævnte Institutioner, som ikke have Hjemsted her i Landet, blive skattepligtige under de i Nr. 4 angivne Forudsætninger. Udenlandske Selskaber eller Foreningers herværende befuldmægtigede ere medansvarlige for Skattebidraget."
- ¹⁶ Jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 243.
- ¹⁷ Jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 246.
- ¹⁸ Jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 246f.
- ¹⁹ Jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 247.
- ²⁰ De krav som skattemyndighederne i almindelighed opstillede for at give forhåndsgodkendelse som selvstændigt skattesubjekt var ikke nødvendigvis sammenfaldende med de krav, som domstolene stiller til en fond for at anse denne for et selvstændigt retssubjekt, jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 243.
- ²¹ Var der inden fondslovene søgt og opnået kgl. konfirmation (stadfæstelse) af fonden, ansås dette normalt for en tilstrækkelig garanti for midlernes udskillelse og fundatsmæssige forvaltning til, at den også kunne anerkendes som et selvstændigt skattesubjekt, jf. Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 243.

- ²² Lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomstskat til staten.
- ²³ Jf. Rasmus Kristian Feldthusen, Mere om erhvervsmæssig virksomhed og almennyttig aktivitet, SR 2023.190.
- ²⁴ Lov nr. 255 af 11. juni 1960 om beskatning af selskaber m.v.
- ²⁵ I de tilfælde, hvor der var tillagt en fond m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende fond m.v. selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervsmæssig indtægt for fonden, jf. dagældende § 1, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., 1. led.
- ²⁶ I de tilfælde, hvor der foruden indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed forelå anden indkomst, ansås den ikke-erhvervsmæssige indkomst for i sin helhed at være medgået til de almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål, forinden nogen del af den erhvervsmæssige indkomst ansås for medgået hertil, jf. dagældende § 3, stk. 2, 2. pkt.
- ²⁷ Lov nr. 108 af 20. februar 1986 om beskatning af fonde og visse foreninger.
- ²⁸ Loven omfatter også visse foreninger hvilke imidlertid ikke behandles her.
- ²⁹ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 230.
- ³⁰ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 230. Se også s. 135.
- ³¹ Forslag nr. 108 af 20. februar 1986 til lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v., almindelige bemærkninger, 3. afsnit.
- ³² Jf. fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1. En modifikation der er relevant at nævne her er, at fonde m.v. har et udvidet driftsomkostningsbegreb ift. selskaber eftersom fonde vil være nødsaget til at afholde udgifter, der ikke alene afholdes af hensyn til indkomsterhvervelsen. Der gælder ligeledes en modifikation ift. fondes adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger set i forhold til selskaber.
- ³³ For disse uddelinger var det i medfør af dagældende fondsbeskatningslovs § 4, stk. 2, en betingelse for fradrag, at modtageren af uddelingerne var skattepligtig heraf i henhold til kildeskattelovens §§ 1 eller 2, selskabsskattelovens §§ 1 eller 2 eller i henhold til § 1, nr. 1, 2 eller 4, i fondsbeskatningsloven.
- ³⁴ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 374
- ³⁵ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 374.
- ³⁶ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 178.
- ³⁷ Betænkning om fonde nr. 970 af 1982 s. 177.
- ³⁸ Forud for vedtagelsen af fondsbeskatningsloven var fonde omfattet af denne bestemmelse og dermed også af § 3, stk. 5, jf. Susanne Nørgaard, Skattereglerne for erhvervsdrivende fonde, RR.8.2013.48.
- ³⁹ Cirkulære nr. 133 af 28. november 1986.
- ⁴⁰ Jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 1.
- ⁴¹ L 71 af 20. november 2015,
- ⁴² PwC anfører i Fondshåndbogen 2019, s. 6, at ifølge de oplysninger som PwC har, så er provenuet er provenuet ved at reducere konsolideringsfradraget blevet langt højere beregnet ud fra samme metode som anvendt i lovforsla-

get, da uddelingerne imidlertid blev langt højere end oprindeligt forventet i lovforarbejdernes grundlag for beregningerne af konsolideringsfradraget. Det tyder på, at en reduktion af konsolideringsfradraget fra 25 pct. til 15 pct. ville have været tilstrækkeligt i stedet for reduktionen til de vedtagne 4 pct.

⁴³ Lov nr. 473 af 17. maj 2017.

⁴⁴ Sag C-589/13, F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt.

⁴⁵ Se ligningslovens § 7 V, stk. 2 og 3.

⁴⁶ Forslag til lov nr. 5 af 4. oktober 2023, lovbemærkninger til § 4.

⁴⁷ Jf. Juridisk Vejledning 2026-2 C.D. 9.9.1.3. Af samme grund er SKM 2025.83 SR efter min opfattelse ikke korrekt, idet Skatterådet netop anlægger denne tilgang i spørgsmålet om hvorvidt betingelserne i ligningslovens § 16 A, stk. 4, nr. 4, jf. stk. 2, er opfyldt. Se nærmere min kritik af afgørelsen i Aktuelle udfordringer for almenlysten i dansk skatteret, Festskrift til Katarina Olsson, red. Hanna Almlöf, Rasmus Kristian Feldthusen og Patrik Lindskoug, 2025, s. 206ff.

⁴⁸ Skatteudvalget 2023-24, L 5 – Bilag 1, 3. oktober 2023, j. nr. 2022 – 13403.

⁴⁹ Henry Hansmann, "The Role of Nonprofit Enterprise", Yale Law Journal, Vol. 89: 835, 1980, side 838.